

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25924/2023
19.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Ђина Станковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Марија Чабаркапа, адвокат из ..., ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1257/23 од 20.06.2023. године, у седници одржаној 19.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1257/23 од 20.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 710/17 од 18.10.2022. године, исправљеном решењем истог суда П 710/17 од 10.01.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је ништав и не производи правно дејство Уговор о преносу права својине на радно-стамбеном простору у изградњи који се односи на ... број ..., површине 73,45 м², у нивоу сутерена стамбене зграде у ..., у улици ... број ..., постојеће на катастарској парцели ... КО ..., закључен 25.10.2013. године и оверен пред Првим основним судом у Београду под Ов .../... и да се тужилац као инвеститор и носилац одобрења озакоњења праметне непокретности упише као власник код надлежне Службе за катастар непокретности Звездара. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка од 307.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је предлог тужиоца за ослобађање од трошкова парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1257/23 од 20.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и првостепена пресуда потврђена у ставу првом, другом и трећем изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви странака за трошкове другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости уговора поднета је 21.02.2017. године, а вредност предмета спора је 40.000,00 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на неновчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

**За тачност отправака
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**